

Punkt angaaer, saa skal jeg, da jeg ikke har disse Actstykker ved Haanden, ikke videre indlade mig paa at undersøge, hvorvidt det Resultat, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (N. Hage) har villet udløde af disse Tilførelser, er rigtigt eller ikke. Det, som jeg derimod kan sige for vist, det er det, som jeg har anført af Anmærkningerne til Finantsloven for næste Aar, hvoraf det vil sees, at Provisionen er $\frac{1}{4}$ pCt.; der maa altsaa være en Feil enten paa den ene eller paa den anden Side. Er det ikke anderledes, at forstaae fra Statsrevisorernes Side, saa maa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds vistnok have regnet feil. Det er imidlertid den nærværende Sag aldeles uvedkommende. — Ligeledes anseer jeg, efter min Opfattelse af Sagen en Deel af de Betragtninger, som den ærede sidste Taler fremsatte, for Sagen uvedkommende, dem nemlig, som angaae Spørgsmaalet, om den nuværende Periode er hensigtsmæssig eller ikke til at sælge Landeieendomme. Naar han derimod har villet oplyse, hvorledes den Bemyndigelse, hvorom der er Spørgsmaal, kan benyttes fra Finantsministeriets Side, havde det været ønskeligt, om han tillige havde gjort opmærksom paa, under hvilke Omstændigheder det Salg ved Convertering af 5 pCts. Obligationer har fundet Sted, hvortil han sigtede, og han vilde da finde, at dette Salg ikke havde fundet Sted uden til Gavn for Statskassen. Hele hans Betragtning om, hvorledes denne Bemyndigelse skulde kunne være af nogen Nytte eller ikke, er heller ikke grundet paa en rigtig Opfattelse af de factiske Forhold. Det er ganske vist, at, naar de fgl. 4 pCts. Obligationer staae langt under pari eller langt over pari, kan hans Anskuelse være rigtig; men der er heller Ingen, som har sagt, at Bemyndigelsen er søgt for disse Tilfælde; men Bemyndigelsen passer derimod for det Tilfælde, som er meest sandsynligt i Løbet af det næste kommende Finantsaar, at nemlig de fgl. 4 pCts. Obligationer ville staae omtrent al pari, og i det Tilfælde er det ikke alene meget muligt, men i høieste Grad sandsynligt, at man med stor Letthed vil kunne benytte den Bemyndigelse, hvorom der fra Regjeringens Side er Tale.

Det er en underlig søgt Betragtningssmaade, der har gjort sig gjældende fra Udvalgets Side saavel som hos den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Rothe), at her skulde være Spørgsmaal om at stifte en ny Gjæld. Enhver behøver blot at undersøge den Post i Finantsloven, hvorom der er Spørgsmaal, for at see, at der ikke er Tale om at stifte en ny Gjæld, men at der kun er Spørgsmaal om at convertere en paa bestemte Afdrag opsigelig Gjæld til uopsigelig Gjæld; men det er virkelig ikke at stifte noget nyt Statslaan.

Rothe: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at jeg ved min tidligere Udtalelse ikke yttrede mig om, hvorvidt den Forholdsregel, jeg sigtede til, i finantstel. Henseende kunde siges at være fordeelig eller usfordeelig. Det Spørgsmaal troer jeg slet ikke ligger for, og, dersom jeg var gaaet ind derpaa, saa troer jeg, at den ærede Formand vilde have erindret mig om, at jeg var gaaet udenfor Ordenen. Jeg søgte blot at oplyse det Spørgsmaal, hvorvidt en Bemyndigelse af den Art, som det er foreslaaet at give Ministeren i Finantsloven for næste Aar, lovmæssig kunde give ham Tilladelse til at handle saaledes, som han havde handlet ifølge en tidligere Bemyndigelse, som var affattet accurat i de samme Udtryk, som han nu foreslaaer. Det var det Spørgsmaal, jeg fremhævede; men jeg troer ikke, at det Resultat, hvortil jeg der kom, er paa nogen Maade blevet imødegaaet af den ærede Finantsminister, og maa altsaa fremdeles betragte det som rigtigt. Jeg skal blot hertil sige, at den ærede Finantsminister i sine Bemærkninger i Anledning af de Indvendinger, som af Statsrevisionen vare fremsatte i den Henseende, udtrykkelig har udtalt, at han opfattede Loven af 14de Novbr. 1851 saaledes, at den involverede en saadan Bemyndigelse, altsaa at han betragtede Spørgsmaalet som at være afgjort til hans Fordeel. Men paa Realiteten af det finantstelle Foretagende har jeg ikke villet indlade mig; jeg har kun gjort opmærksom paa, at en Bemyndigelse af den Art, som her er begjært, forstaaet paa den Maade, som den ærede Finantsminister factisk har vist, at han vil have den forstaaet, ligesom er en Bemyn-